

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj**, se sídlem Dlouhá 3359, Ústí nad Labem, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2016, č. j. 535465/16/2501-70462-506254, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 2. 2017, č. j. 15 Af 61/2016 – 43,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný zamítl shora uvedeným rozhodnutím žádost žalobce o vrácení správního poplatku ve výši 400 Kč za žádost o posečkáni daně z nemovitostí. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, který v záhlaví označeným usnesením zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku za žalobu.

[2] Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností. Namítl, že krajský soud řádně nepřihlédl k obsahu předchozích objektivně důvodných podání, a současně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Nejvyšší správní soud zamítl tyto žádosti usnesením ze dne 12. 4. 2017, č. j. 1 Afs 103/2017 – 15, neboť dospěl k závěru, že podaná kasační stížnost je zjevně neúspěšným návrhem ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s.

[4] V usnesení č. j. 1 Afs 103/2017 – 15 Nejvyšší správní soud zároveň vyzval stěžovatele ke splnění poplatkové povinnosti stanovené v § 4 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a stanovil mu k tomu lhůtu 1 týdně. Současně soud poučil stěžovatele o následcích nesplnění poplatkové povinnosti. Usnesení č. j. 1 Afs 103/2017 – 15 bylo stěžovateli doručeno dne 2. 5. 2017 (viz doručenka připojená k č. listu 17 soudního spisu), posledním dnem soudem určené lhůty pro zaplacení soudního poplatku bylo úterý 9. 5. 2017 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

[5] Stěžovatel v uvedené lhůtě poplatek nezaplatil a dne 9. 5. 2017 zaslal Nejvyššímu správnímu soudu novou žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

V tomto podání namítl, že usnesení č. j. 1 Afs 103/2017 – 15 trpí zjevnými nesprávnostmi, pro které je nepřezkoumatelné. Skutkový a právní stav byl podle stěžovatele zcela jiný, neboť stěžovatel nepodal zjevně bezúspěšnou kasační stížnost. Stěžovateli bylo na základě jeho objektivně důvodných návrhů již opakovaně vyhověno, podklady jsou proto Nejvyššímu správnímu soudu i krajskému soudu známy z jejich úřední činnosti, zvláště když u předchozí kasační stížnosti soud nevyžadoval zaplacení soudního poplatku, ani zastoupení advokátem.

[6] Nejvyšší správní soud neshledal důvod o opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku rozhodnout samostatným usnesením. Byť obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudního poplatku musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakovaním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je proto soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (viz např. rozsudky ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 – 12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014 – 32, a náleží Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, č. 10/2010 Sb. ÚS, odst. 17).

[7] V podání ze dne 9. 5. 2017 stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly nové posouzení. Za takovou skutečnost nelze považovat tvrzení stěžovatele, že jeho majetkové poměry jsou soudu známy z úřední činnosti, neboť soud zamítl jeho předchozí žádost z důvodu zjevné bezúspěšnosti kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., tedy z důvodu, pro který jsou majetkové poměry stěžovatele nerozhodné. K stěžovatelově námitce, že v případě řízení sp. zn. 6 As 280/2016 o předchozí kasační stížnosti soud poplatek nevyžadoval, soud doplňuje, že podle usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19, č. 3271/2015 Sb. NSS, poplatková povinnost nevzniká v případech, kdy je napadeno rozhodnutí krajského soudu o žádosti o osvobození od soudního poplatku nebo o návrhu na ustanovení zástupce. Naopak stěžovatel má povinnost zaplatit poplatek za řízení o kasační stížnosti, která směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o věci samé, tedy i o zastavení řízení o žalobě. Na závěry vyplývající z usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 As 196/2014 – 19 soud stěžovatele upozornil v odstavci 2 usnesení č. j. 1 Afs 103/2017 – 15, kterým jeho předchozí žádost o osvobození od soudního poplatku zamítl a vyzval jej ke splnění poplatkové povinnosti.

[8] S ohledem na skutečnost, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek v soudem určené lhůtě, ani později ke dni rozhodování soudu, ani účinně nepožádal o osvobození od soudního poplatku, Nejvyšší správní soud zastavil řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. (srov. usnesení ze dne 22. 3. 2017, č. j. 1 As 359/2016 – 43). O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2017

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu